

Večernik

Leto I. (VIII.), šte. 141

Maribor, četrtek, 20. oktobra 1927

»JUTRA«

Vzhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.400
Večja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljeni na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Novo predsedništvo narodne Roparski napad na poštne skupščine sla v Rušah

PREDSEDNIK DR. PERIČ (188), PODPREDSEDNIKA DEMOKRATA PERA MARKOVIČ IN DR. HRASNICA (191) GLASOV.

HUD BOJ NA TEMNI IN SAMOTNI POTI. — V PRST UGRIZENI ROPAR. — VEČER KAKOR NALAŠČ ZA ZLOČIN.

BEOGRAD, 20. oktobra. Po sinočnjem glasovanju v skupščini, s katerim so bili overovljeni vsi mandati, razen mandat sina ministrskega predsednika Miloša Vukičevića, ki še nima 30 let, je bilo s kraljevim ukazom zaključeno izredno zasedanje novo izvoljene skupščine in je bilo danes otvorjeno redno jesensko zasedanje.

Na predlog poslanca Dragoljuba Bojevića je bil izvoljen za starostnega predsednika radikal Joca Selić, ki je po imenovanju provizoričnih skupščinskih tajnikov odredil takoj volitev definitivnega skupščinskega predsednika. Po desetminutnem odmoru je sledilo poimensko glasovanje z listki.

Ob 11. dopoldne se je pričel skrutinij.

Od 299 oddanih glasov je dobil radikalni kandidat dr. Ninko Perić 188 glasov, demokratiški kandidat Pera Markovič pa 100 glasov.

Srbski zemljoradniki in še nekateri poslanci so oddali prazne glasovnice.

Rezultat volitev so pozdravili radikalni in klerikalci z viharnim ploskanjem. Za definitivno izvoljenega skupščinskega predsednika dr. Perića so glasovali radikalni, klerikalci, Nemci in okoli 40 demokratov, za demokratiškega kandidata Pero Markoviča pa vsi poslanci Hrvatske seljačke stran-

ke, samostojni demokrati in okoli 20 demokratov. Opozicija je spremljala proglastev volilnega rezultata z ironičnimi vzkliki. Mnogo se komentira dejstvo, da je dobil novi predsednik topot skoraj 30 glasov manj, kakor pri volitvah provizoričnega skupščinskega predsednika.

Po izvolitvi je zavzel dr. Perić, živalno aklamiran od večine, takoj predsedniško mesto in odredil volitev obeh podpredsednikov in tajnikov.

Pri volitvah obeh podpredsednikov sta dobila

demokratiški kandidata Pera Markovič in dr. Halil beg Hrasnica po 192 glasov.

dočim sta ostala dr. Šibenik (HSS) in dr. Kramer z 91 glasovi v manjšini.

Za tajnike so bili izvoljeni: Vladimir Pušenjak (SLS) s 187, Dimitrije Popović (radikal) 184, dr. Stević (dem.) 183 in radikal dr. Walter s 186 glasovi. V manjšini so ostali kandidati opozicije: Rade Bačinić, Kosanović in Čeda Kokanović, ki so dobili po 91 glasov, Uzunović in dr. Pivko po 1 glas. Osem glasovnic je bilo praznih.

Skupščinski predsednik dr. Perić se je nato zahvalil zbornici za zaupanje in ob 13. uri zaključil sejo. Na dnevnem redu prihodnje seje je volitev skupščinskih odborov.

Viharna seja demokratiškega kluba

POSLANEC PEČIČ ZAHTEVAL GLASOVANJE O VPRAŠANJU: ZA ALI PROTI DOSEDANJI KOALICIJI.

BEOGRAD, 20. oktobra. Po glasovanju v plenumu skupščine se je vršila v demokratiškem klubu viharna seja, tekom katere je poslanec Pečić energično protestiral proti temu, da je več članov Demokratiške zajednice glasovalo za radikalnega kandidata. Govornik je opozarjal klub, da je bila opozicija pripravljena, glasovati kompaktno za kandidata Demokratiške zajednice in je zahteval glasovanje o vprašanju, kdo je za ohranitev koalicije in kdo proti. Nastalo je viharno

prerekanje. Ministra dr. Kumanudi in dr. Angelinović sta nastopila z vso odločnostjo proti Pečićevemu predlogu. Predsednik dr. Ribar je zaključil sejo sredi viharnih prizorov. Seja demokratiškega kluba se je popoldne nadaljevala in pride najbrže pri tej priliki do odločitve. Radikalni so sklicali svojo klubovo sejo za 18. uro, da počakajo na rezultat seje demokratiškega kluba, nakar se bo vršila seja ministrskega sveta.

Požar uničil atel'e prof. Crnčiča

ZAGREB, 20. oktobra. Sinoči je nastal v ateljeju akademičnega slikarja prof. Crnčiča požar, ki je v nekaj minutah uničil ves inventar z dragocenimi slikami. Škoda se čeni na 500.000 Din. Kako je nastal požar, še ni ugotovljeno.

Kralj Boris bo operiran

VRATISLAVA, 20. oktobra. Danes je prispel semkaj bogarski kralj Boris. Ker laborirajo kralj na jetrih in se je njegovo stanje znatno poslabšalo, se bo moral podvreči operaciji.

Dan letalskih nesreč

lahko imenujemo pretekli ponedeljek. V Rio de Janeiro sta se zaletela drug v drugega dva brazilijanska aeroplana, ki sta se dvignila v pozdrav došlih francoskih letalcev Costesa in Le Brixia. Letali sta se vneli in goreči padli na hiše v mestu. Trije so bili mrtvi. — Iz Mequinea v Maroku javljajo o drugi nesreči. Tam je strmoglavilo neko vojaško letalo in popolnoma zgorelo. Mehanik je na mestu umrl, pilot je bil težko poškodovan. — V Nevadi (USA) je imel veliko smolo kapetan Giles, ki se je dvignil na polet proti Novi Zelandiji. Kmalu po startu se je letalo zrušilo in je bil Giles znatno poškodovan. — Iz Nairobija (angleška srednjevzhodna Afrika) brzojavljajo, da se je razbilo pri Krisumu poštno letalo »Pelican«.

Ruše, 20. oktobra. Sinoči ob devetih je planil v ruški poštni urad poštni sel Franc Levanič ves blaten in krvav po obrazu in brez klobuka ter v velikem razburjenju izpovedal, da je

postal žrtev roparskega napada, ko je nesel pošto na kolodvor.

Od pošte do kolodvora je komaj dobrih pet minut hoda in je pot le deloma nerazsvetljena, ko vodi preko polja. Poštni sel Levanič je nosil večjo poštno vrečo s pismi in denarjem ter paket, oddan od neke stranke, ko je sredi — samo sinoči radi slabega vremena samotnega pota — opazil temno postavo, ki je najprej slonela ob plotu, potem pa hitro stopila proti njemu. Stopil je na stran, da se neznanu ogne, ta je pa poskočil ter ga z vso močjo sunil v trebuh.

S krikom je poštni sel omahnil, napadalec ga je podrli na tla in mu začel trgati poštno vrečo.

Napadeni se je na tleh branil na vso moč in vpil, napadalec ga je pa bil in grabil po ustih. Poštni sel je roparja vgriznil v prst, ta je pa roko iztrgal s tako silo, da mu je polomil par zob.

Od silne bolečine omamljenemu slu je iztrgal iz rok poštno vrečo ter zdirjal z njo skozi goščavo proti tovarni.

Napadeni je v temi in kratkem hudem boju lahko samo to opazil, da je bil ropar večje in močnejše postave in da je imel kapo na glavi.

Levanič je zavpil na pomoč, stekel nazaj v urad, odtod pa na orožniško postajo. Orožniki so takoj šli z njim

na kraj napada, kjer so našli samo klobuk, ki je napadenemu padel z glave. Vso pot in njeno okolico so pazljivo

preiskali še enkrat danes zjutraj na vse zgodaj, a niso našli niti prazne vreče.

O roparju ni odslej ne duha ne sluha, ni pa najmanjšega suma kakega fingiranega roparskega napada. Poštni sel, dnevnikař Franc Levanič je sicer šele 14 dni v službi, a se je že v tem času izkazal za vestnega in poštenega. Posebno važno je tudi to, da ni mogel vedeti, da se v vreči nahaja denar.

V vreči je bil odvod ruške pošte v znesku 38.500 dinarjev.

Levanič tudi ni vedel, kedaj se denar odvaja.

Ropar je moral vsekakor več vedeti o denarnem prometu pošte, mogoče je pa tudi izvršil napad bolj na slepo v pričakovanju kakršnegakoli plena, ko je bil teman in deževen večer kakor nalašč za zločinsko početje.

Po dnevu in tudi prejšnje dni niso na pošti opazili nobenih sunljivih ljudi.

O drznem roparskem napadu so bile takoj telefonično obveščene žandarmerijske postaje v Selnici, Studenici in Rušah, ki so vso noč marljivo preiskovale okolico. Pri zasledovanju roparja sodeluje tudi mariborska policija. Dolej še niso našli nobene sledi, dognala se je samo smer njegovega bega in so ljudje videli tudi sličnega moškega, ki je hitel v smeri proti brodu ob Dravi.

Ubor v Nikaragui

NEWYORK, 20. oktobra. Prebivalstvo Nikaragve se je uprlo proti ameriškim mornariškim četam. Vstaji so ušli mornariški oficirjevi. V boju, ki se je malo razvil, so izgubili uporniki 67 mrtvih in 100 ranjenih.

Velike nevihte in poplave v Crngori

V Črni gori pada že več dni močno deževje, v torek pa je sledila strašna nevihta s ploho. V nekaj urah so reke prestopile bregove in poplavile vasi in mesta. Reka Morača sama je poplavila šest vasi v Dolnji Zeti in znaša škoda tankaj več milijonov dinarjev. Podgorica je ostala brez električne razsvetljave, ker se je Morača razlila tudi po mestu in močno poškodovala vse naprave električne centrale, ki so ob vodi. V okolici Nikšića je voda odnesla več hiš in mnogo živine. V turškem okraju proti Albaniji je reka Cijevna močno narasla in poplavila vse bližnje vasi. Na pomoč je moralo priti tudi vojaštvo, ker so bila v nevarnosti tudi človeška življenja. Več vasi so morali izprazniti, ljudje pa so se umaknili v višje ležeče kraje.

Tudi v okolici Sarajeva je divno silno neurje, ki pa k sreči ni napravilo prevelike škode. Ker pa še vedno dežuje, ni izključeno, da pride tudi v posameznih pokrajinah Bosne do poplavin.

Šahovske zanimivosti

Tartakower vodi.

V sedmem kolu mednarodnega mojsterskega turnirja je Marshall gladko porazil Colleja. Bogoljubov je izgubil proti Niemzoviču, Tartakower je premagal Winterja, Reti je izgubil partijo proti Thomasu, dočim sta bili partiji Fairhurst—Yates in Buerger—Vidmar prekinjeni. Yates je v boljši poziciji, Vidmar pa bo dosegel samo remis.

Stanje po sedmem kolu: Tartakower pet in pol, Marshall in Niemzovič 5, Vidmar 4 (1), Reti 4, Bogoljubov 3 (1), Colle in Winter 3, Thomas 2, Yates 1 (2), Buerger in Fairhurst 1 in pol (1).

17. partija Aljehin—Capablanca.

Sedemnajsta partija Capablanca—Aljehin je bila prekinjena po 43. potezi. Položaj je še jako zapleten in ni mogoče prerokovati izida. Capablanca je bil spočetka v nekoliko boljši poziciji, vendar ni izključeno zopetno presenečenje.

NEMŠKO LETALO »D 1230« PRISTALO V NOVI FUNDLANDIJI

Letalo Junkersovih tvornic »D 1230«, na katerem je tudi Dunajčanka Ljilja Dillenz-Hollitzer, je na poletu z Azorskih otokov čez Atlantsko morje pristalo v Novi Fundlandiji in potem nadaljevalo let proti Newyorku.

Spominjajte se CMD

Mariborske jezikovne spake

(Potrebna „Aufbiks“-korespondenca)

Vsled našega članka „Volapük“ in „Jezikovne posebnosti Maribora“ (18. t. m.) se je gotovi del mariborske „špispurgarije“ silno razburil. Znak, da smo začeli prepotrebno poglavje, da so že nekateri kritizirani napisi že izmenjali s pravilnimi. — Ured.

Dragi Aufbiks II!

Hvaljevredno početje je tudi tvoja tracija po mariborskih gostilnah in hotelih ter znanstveno preiskovanje jedilnih listov. Jaz žalibog o tem poglavju pri najboljši volji ne morem napisati pametne besede, ker je mojega finančnega ministra zadel »božji žlak« in žalibog (ali hvalabogu, kakor hočeš) tudi mimam dobre ženice, ki bi skrbela za dobrobit mojega telesnega in duševnega želodca.

Pa to je povsem postranska stvar in ne igra pri najini pravilni borbi prav nobene vloge.

Zdaj pa k stvari!

Slično kakor Tvojem »hinavskemu zajcu« in »udripukovniku« se je leta 1910 zgodilo nekemu sodniku (v Mariboru), ki je prestavil nemško spisano orožniško poročilo o neki Ksantipi, katera je topla svojega moža in... »sie war grob mit ihm« — s pomočjo staro-človeka Wolfa takole: »ona je bila ž njim debela«, kar smo lahko slišali iz obtožnice pri javni razpravi...

Kljub temu, da si hodil mnogo po hotelih in gostilnah, si se izdal, da nisi škal močnatih jedi, sicer bi istega leta, ko si vstrelil »hinavskega zajca« in se »dvobojeval« z »udripukovnikom«, moral plesati s »kroglim skokom« (Kugelhupf!!)...

Dragi — Aufbis-tovariš, ne bi bilo zameriti našim nemškutarjem »birtom« in »gräzlerom«, ako bi ti ljudje bili pa-

tentirani tepej, analfabeti, odvisni od filološke znanosti naših slikarjev ali če bi midva predvčerajšnjim proglasila Jugoslavijo; zameriti pa jim je, ker 9. leto že hodijo v prvi razred slovenske šole in še ne razumejo, ker nočejo razumeti. Najbolj zabiti papagai bi v tem času že znal perfektno kitajščino in sanskrit.

Sicer pa so najbolj gorostasne spake »že« deloma odpravljene, zato pa spada na grmado tisti kinomagnat, ki v mesecu oktobru 1927 prestavi nemški »Liebesreigen« v »Krog ljubezni«.... In če hočeva biti objektivna, morava Slovencem na sramoto povedati naši javnosti prav tiho na uho, da so vsa mariborska kinopodjetja v narodnih rokah... Pa se razburjaj nad nemškutarijo, če se moreš!

Zdi se mi pa, da ta tli oni trgovec dobro ve, kaj so n. pr. »surove kože« ali »sirove kože« kajti tam za kože od sira nimajo uporabe. Zato je treba energično zahtevati, da vsi slikarji, tudi moistri, položijo izpit čez 4 razredno slovensko ljudsko šolo in vsako pačenje našega lepega slovenskega jezika se naj smatra kot preračunljeno norčevanje, kar se naj pošteno kaznuje. Saj obstoji za vsako bogatelo paragraf in je znak skrajne mlčanosti odgovornih faktorjev, ko v tem oziru ne store svoje dolžnosti.

Želim pa — v tem sva menda edina, — da pri teh papirnih replikah ne ostane in da ni dovolj, če se Maribor smeji in jezi, ampak da pride do dejanskih popravil vseh neslovenskih spak.

V tem znamenju te pričakuje na boljšeju za slovensko lice Maribora

Tvoj Aufbiks-I.

Ponovni razpis koncertnega abonmana

Prvotnemu razpisu koncertnega abonmana, ki ga je letos uvedel Koncertni biro Glasbene Matice v Mariboru, se je odzvalo sicer precejšnje število interesentov, vendar so mnogi ljubitelji glasbene umetnosti ta razpis prezrli odn. menda niso imeli zadostnega zaupanja v izredno kvaliteto abonma-koncertov. Predvsem pogrešamo med abonenti naše narodne kroge, ki jim mora biti kulturni razvoj Maribora pri srcu in naše pridobitne kroge, ki imajo od koncertov direktno dobiček. Ako je imel kdo o kvaliteti abonma-koncertov še kake dvome, mu jih je moral otvoritveni koncert Artura Rubinstejna temeljito razpršiti. Kritika piše o tem mariborskem koncertu, da naše mesto že preko petdeset let ni slišalo umetnika tako visokih kvalit.

Da nudi prav vsakomur priliko, da sliši te nenavadne koncerte in to pod tako ugodnimi pogoji, kakoršnih mu ne more nuditi nobeno mesto, razpisuje Koncertni biro Glasbene Matice pod prvotnimi pogoji ponovno abonma na šest prvovrstnih elinih koncertov v tej sezoni in sicer tudi tokrat na obroke, kojih prvi je plačljiv ob enem s podpisom (državni uradniki 1. novembra). Namesto že zamujenega Rubinstejnovega koncerta bodo abonenti, ki se sedaj prijavijo, dobili drug enakovreden koncert, tako da bodo istotako, kot prvotni abonenti imeli vseh šest koncertov.

Naslednji abonma-koncert bo brezdvomno tudi največji koncert letošnje sezone. Preko 100 pevcev zagrebškega KOLA bo z našimi najodličnejšimi solisti dne 5. novembra izvajalo sedaj že svetovnoslavni Širolov „Oratorij Sv. Cirila in Metoda“. Kot nadaljnje abonma-koncerte pripravlja Koncertni biro slovitnega ameriškega goslača Alberta Spaldinga, katerega bo Evropa prvič slišala, s I. darilom pariškega konservatorija odlikovano francosko umetnico na harfi Mm Enchier, dobroznanu solopevko Majo Strozzi-Pešič i. dr. torej umetnike, ki bodo drug drugega prekašali.

Prijave za koncertni abonma sprejema trgovina z muzikalijami Jos. Höfer (Ulica 10. oktobra), kjer so na razpolago tudi tozadevne tiskovine in načrt dvorane, po katerem se lahko vsak izbere sedež. Istotam dobe interesenti tudi vsa potrebna

pojasnila. Pismene prijave pa se lahko pošljejo tudi na naslov „Koncertni biro Glasbene Matice v Mariboru“. Ker je precej sedežev že oddanih, priporočamo vsakomur, da se čim preje abonira ter si tako za vse koncerte zasigura ugodni prostor. Prijav, ki ne dosepejo do konca oktobra, radi koncerta KOLA ne bomo mogli več upoštevati. — Uprava Koncertnega biroja Glasbene Matice v Mariboru.

Narodno gledališče v Mariboru

REPERTOAR:

Četrtek, 20. oktobra ob 20. uri »Traviata« ab. B. Na novo naštudirana.
Petek, 21. oktobra. Zaprto.
Sobota, 22. oktobra ob 20. uri »Pygmalion« ab. A.
Nedelja, 23. oktobra ob 20. uri »Bajadera«. Kuponi.

K uboju v Sp. Poličanah

O tragičnem dogodku v Sp. Poličanah smo prešli naknadno še sledeče pojasnilo, ki je drage volje priobčujemo: Ustreljeni Oton Beg iz Sp. Poličan je bil zelo priden in agilen član pevskega zbora »Čitalnice« in tudi zelo priljubljen pri svojem delodajalcu Petru Magerlu, kakor tudi ledi svojimi znanci in prijatelji. Besede pretepač, neustrašen poglavar v metanju itd., ki jih je rabil dopisnik, nikakor ne odgovarjajo resnici, pač pa se nam zde vsem le grda obrekovanja in to tembolj, ker so izrečene nad mrtvo osebo, ki se sama ne more več zagovarjati. Toliko pijeteti in resnici na ljubo. Kar se pa tiče dogodka usodne noči samega, pa bo podrobneje in natančneje dognala in pojasnila sodna preiskava. Dosedaj v Čitalnici nismo vzgajali nikakih pretepačev in razgrajdačev ter principielno nismo nikdar sprejemali v svojo sredo moralno pokvarjenih ljudi. Društvo je bilo vedno na dobrem glasu, zato tudi ne dopustimo sedaj, da bi s pomočjo slabo informiranega dopisnika prišlo ob dobro ime. O pokojnikovi zdravni morali smo se sami prepričali in tudi njegovi znanci in prijatelji vedo o njem povedati samo najboljše in nič takega, česar ga dolži omenjeni članek. Poznan nam je vsem kot dober in zelo miren človek,

Mariborski in dnevni drobiž

Iz državne službe.

Finančni konceptist g. Ivan Predikaka pri finančnem okrajnem oblastvu v Mariboru je imenovan za finančnega komisarja istotam. — Kanclist pri okrajnem sodišču v Ptuj u g. Josip Golež je trajno upokojen.

Import Nemcev v Mariboru.

Propadanje nemštva in nemškutarstva v Mariboru, ki je samo naravna posledica ustanovitve naše narodne države, dela mariborskim Nemcem, izmed katerih se nekateri še vedno ne morejo uživeti v nove razmere, velike skrbi. Zato bi radi razdovanje nemškega življa umetno zadržali. Tako je novosadski »Deutsches Volksblatt« objavil te dni inserat nekega nemškega mariborskega trgovca, ki pa seveda ni podpisan, v katerem išče nemškega praktikanta z lepo bodočnostjo. Predpogoj za sprejem pa je nemška narodnost. Nimamo nič proti temu, da pridejo tudi naši nemški državljani do kruha, zahtevamo pa odločno, da se tudi Nemci v prvi vrsti ozirajo na domače moči, ki so zmogljive jezika naroda, od katerega sami žive. —

Celjska carinarnica.

V vrsto onih carinarnic, ki jih je generalna direkcija početkom tega meseca reducirala, spada tudi celjska. Kakor poročajo zadnje dni slovenski dnevnik, so se že v veliki meri pokazale zle posledice zatvoritve celjske carinarnice. Po včerajšnjih vesteh iz Beograda in Zagreba, ki jih še nismo mogli kontrolirati, pa je delovanje celjske carinarnice podaljšano do 31. tm. in bo najbrž uspelo carinarnico sploh ohraniti (?)

Službo dobi

50 ključavničarjev, boljnih moči, 20 mižarjev in 10 vozovnih lakirnikov pri tovarni vagonov »Serum« v Subotici. Prijave sprejema mariborska borza dela.

Lov na pse v Rušah in okolici.

Od puščave do Bistrice pri Rušah je bil tekem enega tedna stekline osumljen pes ugrizel 14 oseb. Pes je popadal vse, kar mu je prišlo nasproti. V Pasterurjem zavodu v Celju so res ugotovili steklino. Gotovo je zastrupljenih s steklino še več neprijavljenih oseb in mnogo živali. Sedaj se je začelo po Rušah in okolici pobijanje psov na veliko. Radi velike nevarnosti strašne stekline razumejo prebivalci prav dobro potrebo pasje smrti, zgražajo se pa upravičeno nad tem, da smrt izbira ter prizanaša tam, kjer nevarnost in sum stekline nista manjša kot v vsaki drugi hiši. Tako so psi graščaka na Fali ostali pri življenju, četudi se splošno govori, da je eden od njih prav posebno sumljiv.

Italijanska špijonaža v Jugoslaviji.

V zadnjem času se pojavljajo slučajji, da se v sarajevskem okrožju pojavljajo italijanski golobi-pismonoši. Sedaj so ujeli zopet enega in sicer v vasi Laze v rogatičkem okraju. Ujel ga je kmet Djekić, ki ga je takoj izročil policijskim oblastim, te pa ga odstopile vojaški komandi. Golob je imel na nogi aluminijast prstan, na katerem je bilo vrezano: »Italija 25 No, 60.381.« Vojaške oblasti so odredile obširno preiskavo, da ugotove, odkod izvirajo ti golobi.

Vinarska zadruga v Ivanikovcih

Privedi v sredo dne 7. decembra v restavracijski dvorani tih kolodvora vinarsko razstavo in sejm. Kakor vedno, bo priveditev z blagom dobro založena in bo tako vsakdo, ki se zanima za vino iz ormoško-ljutomerskih goric, imel priložnost, da si pogleda letošnji izborni pridelček, kakor tudi, kar je še malega od prejšnjih letnikov tukai. Bo pa tudi najlepša priložnost za sklepanje kupčij. —

Elektromonterski tečaj.

Strokovna zadruga koncesioniranih elektrotehnikov za Slovenijo priredi, počeni s 25. tm. elektromonterski tečaj v Mariboru, ki se vrši vsak torek in petek zvečer ob 19. uri na deški meščanski šoli, Krekova ulica. Tečaj bo brezplačen. Interesenti naj se zgledajo pri elektroinstalacijskem podjetju Franc Saks, Aleksandrova cesta 44. 1402

Zborovanje stanovanjskih najemnikov.

Za nedeljo, dne 23. tm. ob 10. dop. sklicuje Društvo stanovanjskih najemnikov v Mariboru na verando pivovarne Union (Götz) protestni shod radi stanovanjskega zakona. Vsi najemniki in podnajemniki naj pridejo, da slišijo poročilo o nameravanem stanovanjskem zakonu in da protestirajo proti krivicam, povzročenim jim z novim stanovanjskim zakonom. —

Ljudska univerza v Mariboru.

V petek 21. oktobra predava velezaslužen zgodovinar prof. teologije dr. Kovačič iz Maribora o našem Prekmurju, o pokrajini, narodu in njege umetnosti. Predavanje bo ilustrirano z lepimi skioptičnimi slikami. V ponedeljek 24. oktobra nadaljuje univ. prof. dr. Pita mje svoja veleinteresantna državno-pravna izvajanja. Predaval bo o temi »Državne oblike«. —

Oddaja koncesij za avtomate in tehnične postajah.

Osrednji odbor »Narodne odbrane« v Beogradu je dobil koncesijo za postavljanje avtomatov in tehnic na vseh železniških postajah v državi s pravico prenosa na tretjo osebo. Pogoji za prenos koncesij so v glavnem sledeči: desetleten zakup, določena mesečna zakupnina. Natančnejše pogoje dobijo interesenti pri osrednjem odboru Narodne odbrane, Beograd, Miloša Veljokog 14, kamor je poslati tudi prošnje. —

Izgubljeno.

Včeraj — v sredo — 19. t. m. nekaj pred 18. uro je zgubil ubog staroupokojenec v prodajalni »Nabavljalne zadruge« 100-dinarski bankovec. Kdor ga je našel, naj ga izroči društveni blagajni!

Društvo naprednih dijakov »Napredek«.

V nedeljo, dne 23. tm. ob pol 10. dop. se bo vršil v mali dvorani narodnega doma občni zbor naprednega dijaškega društva »Napredek«. Vsi člani in članice se naj polnoštevilno udeležijo občnega zbora, ker bo istočasno tudi predavanje o dr. Kreku. Popoldne ob pol 15. uri bo v mali dvorani Narodnega doma interna akademija, na katero so vabljivi predvsem stariši članovi in članice. — Načelnik KZO. —

Za bajno noč — praznično obleko.

V torek zvečer se je Josip N. seznanil v neki gostilni z mlado gospodico, ki mu je v obilni meri vračala njegovo naklonjenost in ga pred policijsko uro zaprosila, da ji preskrbi prenočišče. Jože — kavalir — jo je odvedel na svoje stanovanje. Prisrčni odnosi so vzbudili v mladeniču zaupanje do dražestnega dekleta, ki je ostalo samo v stanovanju, ko je njevi gostitelj moral zjutraj na delo. Ko se je zvečer vrnil utrujen domov, je bilo stanovanje prazno. Prijateljica je izginila, z njo pa je izginila tudi nova Jožetova obleka, vredna 1250 dinarjev. Obupan nad veliko nehvaležnostjo svoje varovanke, je odhitel na stražnico in prosil, da naj zasledujejo prevežano tatico, ki si je vzela za storjene usluge preveliko nagrado. O tatici ni nobenega sledu. —

Polska tatvina.

Na željniku Albina Šonc ob Mejni ulici, so neznan storilec v minuli noči pokradli 32 glav zelja na sosednji gredi, ki je last Ivana Pezdevška pa 28 glav in ju oškodovali za 240 Din. O tatovih ni nobenega sledu.

Neusmiljeni stariši.

Davi sta se na policiji zgledali dve stranki, ki sta ovadili rodbino K. na Vodnikovem trgu, da živinsko ravna s svojo deco. Eno- in dveletno hčerko pretepa vata zakonca s palicami tako, da jima ostajajo vidni znaki po telesu. Ker sta zaposlena oba, puščata otroka preko dneva zaklenjena v stanovanju brez nadzorstva in prehrane, tako da sta popolnoma oslabela in zaostala. Policija je ukrenila vse potrebno, da se deca zaščiti in brezsrčni stariši kaznujejo. —

Pomnite!

Schichtovo milo izda dvakrat več, če se perilo namoči z žensko Hvalo.

Boljševiški David.

Francoska revolucija je imela svojega oficijelnega slikarja Davida, ki je imel uraden nalog, da naslika vse važnejše dogodke revolucije. Enako imajo tudi boljševiki svojega Davida. To je neki Brodskij, ki po nalogu sovjetske vlade slika vse važnejše dogodke boljševiške revolucije, posebno seje tretje internacionale, seje ljudskih komisarijev in slično.

Zapuščina cesarice Šarlote na dražbi.

Dediči bivše nesrečne cesarice Šarlote, žene mehikanskega cesarja Maksimilijana, so se odločili, da prodajo dvorec Bouchout, kjer je preživela blazna cesarica večji del svojega življenja. Radi prodaje bo posestvo parcelirano. Da pa se to prepreči, se ugledni belgijski politiki trudijo, da bi kupila dvorec s posestvom vred belgijska država sama.

Schichtov način pranja

Namočiti v ekstraktu za pranje „Ženska hvala“ Izprati s Schichtovim Terpentinovim milom.

Ena žena in trije možje

NAVIDEZNA POROKA ZA 10 DOLARJEV. — PRAVA POROKA, KI NE VELJA. — MORNAR, KI BI Z ENIM PODPISOM LAHKO ZASLUŽIL TEŽKE TISOČAKE.

Nedavno je po listih krožila vest, da si je več mož nekega severo-ameriškega mesta kupilo majhen otok, kjer hočejo živeti — brez žensk, ki naj bi bile največja nadloga.

Kakor morajo imeti ti možje svoje vzroke smatrati žene za nadlogo, tako ima gospodična Irma iz Antwerpena po svojih dosedanjih doživljajih pravico trditi, da bi ji bilo mnogo boljše brez moža. Posebno težka stran njenega slučaja je še ta, da moža sploh nima in da ga ne more dobiti ali da je gospa in gospodična in ne eno, ne drugo.

Med vojno je prišla Irma v Ameriko ter otvorila neko vrsto penzionata. Posli so se dobro razvijali in Irma je bila najboljša volje, dokler ni prišla nekega dne policija ter ji naznanila, da imajo po zakonu dovoljenje za vodstvo penzionata samo omožene ženske.

Gospodični Irmi je bilo težko, spomnila se je pa vendarle, da so poleg vseh postav tudi ljudje, ki poznajo iz težav več izhodov kot navadni zemljani. In res, nasvetovali so ji, naj se hitro poroči — samo na videz. Našli so ji tudi pripravnega moža, nekega mornarja Maksa, ki je bil za malo odškodnino takoj pripravljen storiti potrebne korake, da dobi Irma poročni list. Poroče se v Ameriki hitro izvršujejo in naenkrat je iz gospodične Irme postala gospa Irma, ki lahko po postavi vodi vsako podjetje. Zakon je bil izredno srečen. Mornar Maks je zahteval za svojo uslugo samo 10 dolarjev, podpisal je poročne listine ter takoj izginil za vedno na svojo ladjo.

Po vojni se je pa gospodične ali gospe Irme lotilo domotožje, vnovčila je vse, kar je imela v Ameriki, ter odpotovala v svojo domovino. Sčasoma se

je pa doma lotila želja po poroki in sicer po pravi poroki in zakonu. Izbrala si je gospoda Ferdinanda ter se z njim po običaju in redu domovine poročila kot samska Irma. Ferdinand ni kakor Maks po poroki odšel, ampak je ostal pri njej in bil je pravi zakon. In kakor je že usoda mnogih pravih zakonov, se je tudi med Irmo in Ferdinandom začelo krhati in sklenila sta, iti narazen.

Ferdinand pa ni bil kavalir, svojo ženo je dal nadzirati, da bi dobil podatke, ki bi prišli njemu v korist pri ločitvi zakona. Ugotovil je, da se Irma že pred ločitvijo zakona ogleduje za drugim moškim in ko je to naznanil, je navedel tudi vse to, kar mu je Irma v svoji preveliki zaupljivosti povedala o — mornarju Maksu. S tem se je pa stvar za Ferdinanda nepričakovano in usodno zasukala. Sodišče je njega popolnoma izločilo. Zakon z njim je neveljaven, ker je Irma pravomočno poročena z Maksom, njegova tožba radi nezvestobe pa odbita, ker bi mogel Irmo tožiti edino njeno pravi mož — mornar Maks.

Tudi za Irmo je položaj skrajno neugoden. Rada bi se poročila, ker je našla moža št. 3, o katerem misli, da bi bil pravi. V to svrhu je pa neobhodno potrebno, da se loči v redu in po postavi od moža št. 1 — in to je mornar Maks, ki je najbrž že pozabil, da je pred leti neki ženski za 10 dolarjev v Ameriki pripomogel do poročnega lista.

Mnogo bi dala danes Irma, če bi našla mornarja Maksa, in mnogo bi ta zaslužil za svoj podpis na razporečni listini. Bogato bi njegov podpis plačala pozabljena Irma in še mož št. 3 bi za lahko uslugo globoko segel v žep.

Nestor aviatike

Dne 14. oktobra 1897 je odšla po naročilu francoskega vojnega ministrstva posebna komisija na ravnino Satory. Bilo je hladno in deževno vreme. Komisija je imela nalog, da prisostvuje in oceni prve poizkuse z »letečim strojem«. Francoski inženjer Klement Ader se je dvignil pred komisijo na letečem stroju, ki ga je sam nazval avion in je s pomočjo parnega stroja in propelerja preletel 300 m. Kljub lepemu uspehu pa je napravila komisija za vojno ministrstvo zelo neugodno poročilo, nakar vlada Aderju ni hotela dovoliti potrebnega kredita, da bi dovršil in izpopolnil svoj izum. Ader je nato, razkačen vsled nerazumevanja njegovih načrtov, uničil vse svoje modele. Šele l. 1905. in 1906. je na istem principu in z enakimi sredstvi ponovil letalske poizkuse s pomočjo stroja Santos Dumont, čegar akcija predstavlja drugo etapo v razvoju moderne aviatike. O priliki 130letnice Aderjevih poizkusov z aeroplanom so priredili te dni v Franciji na čast »Nestorju aviatike«, kakor nazivajo Francozi inženjerja Klementa Aderja, velike svečanosti.

Dragocen dokument v braseljski palači grofa Egmonta

Ko so pregledali arhiv Egmontove palače v Bruxellesu, kjer je nedavno v gorenjih nadstropjih nastal požar, se je ugotovilo, da je večina dragocenih dokumentov o usmrtitvi grofa Egmonta 1568. leta, ostalo nepoškodovanih. Historijska palača iz 14. stoletja krije zanimive zgodovinske dogodke. Grofa Egmonta je obtožil grof Lamoral, da je zarotnik proti kralju Filipu II. in cerkvi. Kakor pripoveduje opis, ki ga je podpisal vojvoda d'Alba, je Egmont užalil veličanstvo in osnoval zaroto. Dne 5. junija 1568. je bil pripeljan iz Genta v Bruxelles. Nekaj ur pred usmrtitvijo je napisal kralju pismo, v katerem pravi, da bo mirno prenesel vse, kar mu bo sodil Bog. Ako je storil kaj proti kralju, je to storil samo po volji božji in potrebi naroda. Ob zaključku pisma prosi kralja, naj mu oprost in naj priznane njegovi ženi, otrokom in služinčadi. To so bile njegove zadnje besede, kajti istega dne je bil umorjen z grofom Hoornom.

Koliko mesa pojedjo v posameznih deželah

Milanska trgovska zbornica se je lotila velikega dela, da ugotovi, koliko mesa se poje v posameznih deželah in koliko kil poiedenega mesa pride na vsakega prebivalca. Ta mesojednostatika velja za lansko leto. Kot najmanjši mesni konzument se navaja Italija. Skromnost italijanskega podeželnega prebivalstva, ki uživa po največ splošno udomačena jedila, to potrjuje. Na drugem mestu je Rusija, kjer prednjači sočivje in močnata jedila. Od poiedenega mesa pride v Italiji in Rusiji na vsakega prebivalca letno komaj od 18 do 20 kilogramov. V Avstriji in celo na Švedskem, kjer se — kakor znano — mnogo ip dobro je, tudi ne pride več ko 22 kg mesa letno na vsakega prebivalca. Na Madžarskem in v Rumuniji pride letno na vsakega prebivalca okrog 24 kg, na Poljskem pa nekaj preko 27 kg. Čudno, da je mesno konsumiranje na Norveškem, kjer so življenjske prilike enake švedskim, precej večje. Na vsakega prebivalca odpade letno okrog 30 kg. Španija, ki je po življenjskem načinu podobna Italiji poje še enkrat toliko mesa, kot Italija, na vsakega prebivalca dobrih 31 kg. Toliko mesa kot v Španiji se baše poje tudi v Jugoslaviji. Holanđcem se ni čuditi, da odpade na vsako glavo letno 34 kg mesa. Sai že stare pripovedke in pesmi te dežele rade govore o razkošnih pojedinah in stari holandski slikarji so naslikali nebroj tihožitij — pravih razstav vseh mogočih dobrot za želodec. Za Holandsko pride Švica, kjer je mesno konsumiranje izraženo s številko 37. Bolgarija je sicer agrarna dežela, domovina najboljšega kislega mleka, a vendar odpade na vsakega prebivalca letno 38 kg. Za en kg več iznaša mesna poraba Belgije. V Nemčiji bi moral pojesti sleherni prebivalec letno 47 kg. Vzrok tolike porabe mesa so veliki industrijalni kraji, kjer je meso v pomanjkanju sočivja vsesplošna hrana. Na Danskem pride na vsakega prebivalca 55 kg. V Angliji — historični deželi beefsteaka in drugih mesnih specialitet — trikrat na dan — je označena mesna poraba s 60 kg na vsakega prebivalca. Še več ko Anglija poje mesa Amerika in sicer za 10 kg več na vsakega prebivalca. Višek mesnega konsumiranja je pa v Avstraliji, kjer bi morali tudi dojenčki, bolniki in starci pojesti letno vsak po 103 kg mesa. Ob zaključku pravi italijanska statistika, da imajo najboljšo bodočnost dežele, kjer se poje najmanj mesa.

Posledice poroke v aeroplanu.

Berlinski protestantovski pastor Teichmann, ki je svoječasno opravil v aeroplanu dve cerkveni poroki, je bil kmalu nato radi tega suspendiran. Sedaj pa mu je bilo proti plačilu kazni v znesku 200 zlatih mark dovoljeno, da sme zopet opravljati svojo svečeniško službo.

Konec pobje buče?

Te dni zborujejo v Parizu zastopniki vlasuljarjev in brivcev z vsega sveta. Ob tej priliki so izjavili udeleženci kongresa, da se je bubi-frizura preživela in da pride v kratkem v modo zmernejša frizura damskih glav.

Sport

Nedeljski nogomet.

Prihodnje nedeljo se bosta vršili v Mariboru dve prvenstveni tekmi. Svoboda nastopi proti SK Ptulu ob pol 14. na igrišču Maribora. Domače moštvo, ki je v prvenstvenih tekmah že pridobilo dve točki, je v jesenski sezoni s svojo igro zadovoljivo presenetilo. Predvedlo je fair igro in si v tehničnem oziru znatno opomoglo, čemur je pripisati tudi uspeh nad Merkurjem. SK Ptuj bo na tujem terenu imel vsekakor težavnejši posel in bo moral zastaviti vse moči, da doseže časten rezultat. Svoboda ima več izgledov in ni izključeno, da se jeseni v prvenstveni tabeli ugodno plasira.

Ob 15.15 se bo odigrala prvenstvena med Železničarji in Merkurjem, o katere izidu je težavno prorokovati, kajti obe moštvi bosta nastopili v oslabljenih postavah, ker imajo nekateri igralci za prvenstvene tekme nastop zabranjen. Kljub temu vlada za izid veliko zanimanje, kajti od srečanja Merkurja z Železničarji zavisi usoda Merkurja, deloma pa tudi Železničarja, ki se resno poteguje za tretje mesto v prvenstveni tabeli.

Motociklistična, ocenjevalna vožnja.

Mariborski motoklub priredi v nedeljo dne 23. t. m. ocenjevalno vožnjo za motorna kolesa brez in s prikolico na progi Maribor, Konjice, Celje, Arja vas, Velenje, Slovenjgradec, Sp. Dravograd, Maribor. Ocenjevalna vožnja je razdeljena v razrede: V razredu 175 je predpisana minimalna vožnja 20 km na uro; vsak motociklist pove na startu povprečno hitrost višjo od minimalne po svoji izbiri. Za vsako prekoračenje enega kilometra dobi 5 dobrih točk in kdor ima v svojem razredu največ dobrih točk, je zmagovalec svojega razreda. Za razred 250 ccm je minimalna hitrost 25 km na uro, za 350 ccm je 30 km, 500 ccm je 35 km, preko 500 ccm je 40 km. Za motorna kolesa s prikolico do 600 ccm je 35 km na uro. Start le v nedeljo ob 1/8. zjutraj na Glavnem trgu in sicer v presledkih ene minute. Prva kontrolna postaja je v Celju in druga v Slovenjgradcu, med potjo so pa postavljene tajne kontrole. Ocenjevalna vožnja je prosta vsem motociklistom, tudi inozemcem, obvezna pa za člane motokluba. Prijave se prejemajo do sobote pri g. Pelikanu na Kralja Petra trgu. Prijavnina za vsak razred znaša 25 Din. Ocenjevalna vožnja ni nobena dirka, ampak nekaj prijeten skupen izlet večjega števila motociklistov. Poleg domačinov se te vožnje udeležijo člani drugih jugoslovanskih motoklubov in tudi člani grškega motokluba. Prihod motociklistov na cilj, ki je tudi na Glavnem trgu, je preračunjen na 12. uro.

Katastrofa nemškega parnika.

Po poročilih iz Kopenhagna, se je hamburški parnik »Hilde« na odprtem morju potopil. Peljal je s seboj zalogo kamena iz Švedske za mesto Stettin. Posadka, obstoječa iz 5 oseb, se je mogla še pravočasno rešiti v čoln in je prispela po peturnem veslanju v Alinge ob danski obali. Parnik je zadel v neko skalo, nakar se je pojavila tako velika luknja da je bila vsaka pomoč izključena.

Nesmrtni „revizor“

GOGOLJEV »REVIZOR« JE ŠE VEDNO V RUSIJI. — SLEPAR, KI PREDSEDUJE OSLEPARJENCEM.

Gogoljev »Revizor« je neizumrljiv. Kakor nekdanj po carski, tako hodijo še danes po sovjetski Rusiji lahkoživci in pustolovci, ki varajo oblasti. Moskovski list »Izvestija« prinaša naslednjo sliko:

V Karazubazar na Krimu je prišel neki Gregor Nikolajevič Stančev, ki se je znal okrajnemu sovjetu predstaviti kot jako vplivna osebnost. Kazal je celo neke dokumente in mnogi so mislili, da je prišel naravnost iz moskovske centrale. Šteli so si v visoko čast, ko je izjavil, da hoče ostati nekaj časa med njimi. V par dneh so ga že izvolili za podpredsednika okrajnega sovjeta.

Ni trajalo dolgo, ko je okrajni sovjet dobil pismo orelskega sodišča, naj takoj aretira nekega Stančeva ter ga odpošlje v Orel, ker je zasledovan

radi raznih goljufij. Člani sovjeta so to pismo ogledovali, Stančev je pa vstal in nagovoril svoje tovariše tako le: »To je gotovo grda pomota. Jasnno je vendar, da se meni ne more očitati kakih goljufij.« — »Seveda ne,« so odgovorili drugi kot en mož, »to mora biti kak drug Stančev.« — »Tako mislim tudi jaz,« je odgovoril Gregor Nikolajevič in s tem je bila seja zaključena.

V par dneh pa pride drugo pismo od sodišča s ponovnim poveljem, naj se takoj privede Stančeva in sicer Gregor Nikolajeviča, ker je nevaren slepar.

Stančev je sodruge zopet prepričal, da mora biti pomota in sicer najhujša pomota, ker se navaja celo krstno ime njega — velikega poštenjaka — in sodruge so sklenili, da je treba bra-

niiti žrtev nezaslišane pomote z vsemi sredstvi. Pisali so sodišču, da bi Stančeva privedli, a da ga ne morejo, ker je bolan na jetiki v najvišjem stadiju. Pustolovec je dosegel več kot je pričakoval in je zato člane sovjeta takole nagovoril: »Soglasno ste me spoznali za bolnega, bodite sedaj konsekvantni in pošljite me v Jalto na letovišče.«

Kmalu na to je bil pustolovec res v letovišču na stroške okrajne oblasti in da mu ne bi bilo dolgčas, se je poprej še v Karazubazaru dobro oženil. Ko se je po par tednih vrnil, ga je predsednik okrajnega sovjeta lepo pozdravil in mu razodel, da bi sedaj rad on sam šel na odmor in naj ga on, ki je tako okrepčan, nadomestuje.

Današnji revizor pa ni imel toliko sreče, kot prednik Gogoljeve komedije, da bi imel previdnega slugo, ki priganja k begu ob pravem času. Dosedanje pustolovščine so ga tako ohra brile, da je brez pomisleka zasedel predsedniško mesto. Misli je, če je šlo dobro doslej — bo šlo tudi vna-

prej. Sodišče, ki ga je zasledovalo, se je pa naveličalo brezuspešnih pisemenih pozivov in poizvedb in je poslalo svoje organe v Karazubazar, da poiščejo pustolovca Stančeva. Ta je sklical ravno sejo sovjeta, ko so prišli in ga zaprli.

Razporeženje članov sovjeta in odličnih prebivalcev krimskega kraja je bilo seveda za las podobno razporeženju odličnikov v Gogoljevi komediji.

Gandhi proti pušenju.

Indijski vodja Gandhi je pričel pravo vojno proti pušenju. V nekem govoru pred dijaki v Madrasu je izjavil, da se je treba varovati cigar in cigaret, pa naj bodo domače ali tuje. Proti pušenju je najbolj radi tega, ker to škoduje živcem. »Kako morete,« je vprašal Gandhi, »svoja usta tako omalovaževati, da jih pretvarjate v dimnike.« Kakor proti pušenju, je povzdignil Gandhi svoj glas tudi proti življanju alkohola.

Maksim Gorki:

Otroška leta

27 Poslovenil dr. I. D.

»Igoša, smrt je v žepu, Igoš, kam greš? Poglej no, smrt je v žepu!« — so kričali otroci.

Prijel se je z roko za žep, nato se je hitro sklonil, pobral na tleh kamen, poleno, kepo suhega blata, nerodno zamahnil z dolgo roko in mrmral psovke. Psoval je vedno z istimi tremi poganskimi besedami, — v tem oziru so bili otroci neizmerno bogatejši od njega. Včasih je šepajoč tekkel za njimi; dolgi kožuh ga je oviral pri teku, padel je na kolena in se uprl v zemljo s črnimi rokami, ki so bile podobne suhim vejam. Otroci so ga z vseh strani obsuli s kamenjem, najpredrzejši so skakali k njemu, mu vsipali na glavo prah in bežali.

Drugi, morebiti še mučnejši vtis s ceste je bil mojster Grigorij Ivanov. Popolnoma je bil oslepel in je hodil po svetu, visok, postaven, nem. Za roko ga je vodila majhna, siva starka; vstavljala sta se pod okni in ona je s piskajočim glasom zavijala, gledaje v stran:

»Dajte zaradi Kristusa, slepemu, ubogemu...«

Grigorij Ivanov pa je molčal. Črna očala so strmela naravnost v steno hiše, v okno, v obraz mimooidočega; rdeče pobarvana roka je počasi gladila široko brado, ustnice so bile trdno stisnjene. Mnogokrat sem ga videl, pa nikoli nisem slišal besede iz teh zaprtih ust, molčanje starčkovo me je mučno dušilo. Nikoli nisem mogel iti k njemu in tudi nikoli šel nisem, toda ko sem

ga zagledal, sem stekel domov in povedal babici:

»Grigorij hodi po ulici!«
»Nu! je nemirno in žalostno vzdihnila. »Na, teci in daj mu!«

Branil sem se surovo in jezno. Tedaj je sama šla pred vrata in se dolgo, stoječ na tlaku, pogovarjala z njim. On se je nasmihal, tresel brado, govoril pa je zelo malo, enozložno.

Včasih ga je babica povabila v kuhinjo, mu dala jesti in piti čaja. Kate-rikrat je vprašal, kje da sem jaz. Babica me je poklicala, jaz pa sem zbežal in se skrivil v drveh. Nisem mogel iti k njemu, — bilo me je zelo sram pred njim in vedel sem, da je sram tudi babico. Samo enkrat sva govorila o Grigoriju: ko ga je spremila pred vrata, je povesila glavo in tiho šla po dvorišču in jokala. Šel sem k njej in jo prijel za roko.

»Zakaj pa bežiš od njega?« je tiho vprašala. »Ljubi te in je tako dober, veš...«

»Zakaj pa ded ne skrbi zanj?« sem vprašal.

»Ded?«
Obstala je, me stisnila k sebi in skoraj šepetaje proroško rekla:

»Zapomni si moje besede: hudó nas bo kaznoval Gospod zaradi tega človeka! Da, kaznoval nas bo...«

In ni se motila: ko je babica že za vselej šla k počitku, je čez deset let ded sam hodil po mestnih ulicah, ubog in brezumen, ter žalostno prosil pod okni:

»Moj dobri kuhar, daj mi košček pastete, pastete bi rad! Eh, vi-i...«

Prejšnjega mu ni ostalo nič drugega, nego samo ta bridki zategnjeni, dušo pretresujoči:

»Eh, vi-i...«
Razen Igoša in Grigorija Ivanoviča

je bila še razuzdana baba Voronika, pred katero sem bežal z ulice. Prihajala je ob nedeljah, ogromna, raztrgana, pijana. Hodila je na svoj poseben način, kakor da bi nič ne dvigala nog, se ne dotikala zemlje, premikala se je kakor megla, in pela je umazane pesmi. Vsi, ki bi jo imeli srečati, so se ji izognili v hišne veže, za ogle, v prodajalne, — ona je nekako pometala ulico.

Njen obraz je bil skoraj sinji, zabuhel, kakor mehur, velike sive oči so ji grozno in posmehljivo bulile iz jam. Včasih pa je kričala, jokala:

»Otročki moji, kje ste vi?«

Vprašal sem babico, kaj to pomeni.

»Ni ti treba vedeti!« je neprijazno odgovorila, vendar pa mi je na kratko razložila: imela je ta ženska moža, uradnika Voronova; ta bi bil rad dosegel drugo, višjo stopnjo, pa je prodal ženo svojemu načelniku. Načelnik se je nekam odpeljal z njo in dve leti je ni bilo domov. Ko pa se je vrnila, sta bila njena dva otroka — deček in deklica — že mrtva, mož pa je sedel v zaporu, ker je bil zaigral državni denar. In glej, iz žalosti je žena začela piti, postopati, iskati prepira. Vsako nedeljo zvečer jo odpelje policija...«

Ne, doma je bilo lepše, kakor pa na ulici. Posebno lepe so bile ure po obedu, ko je odšel ded v delavnico strica Jakoba, babica pa mi je, sedeč pri oknu, pripovedovala zanimive pravljice, storijske, in je govorila o mojem očetu.

Škorcu, ki ga je bila vzela mački, je odstrigla zlomljeno perot in namesto odgriznjene noge, mu je večje pritrdila leseno: ko je ptiča tako ozdravila, ga je učila peti. Stala je navadno po celo uro pred kletko, ki je visela pri oknu in z nizkim glasom ponavljala

sprejemljivemu, kakor ogel črnemu ptiču:

»Nu, prosi: škorčku — kašice!«

Škorec je uprl vanjo okroglo, živalno oko humorista, potrkal z leseno nogo ob tanko dno kletke, zažvižgal kakorivolga, oponašal sojko, kuharico, skušal mijavkati, kakor maček, posnemal pasje zavijanje, človeška beseda pa mu ni šla.

»Ne norčuj se!« mu je resno govorila babica. »Govori: škorcu — kašice!«

Črna ptica v perju je kričala, da je letelo skozi ušesa, babičinim besedam nekaj podobnega, — starka se je radostno smejala, dala ptiču prosa na prstu in govorila:

»Poznam te, navihanec; pretvarjaš se, — vse moreš, vse znaš.«

In naučila ga je: čez nekoliko časa je že dosti jasno prosil prosa, kadar pa je zagledal babico, je zategnil:

»Zdra-ava, ba-aba...«

Spočetka je visel v dedovi sobi kmalu pa ga je ded pregnal k nama v podstrešje, ker se je bil škorec naučil dražiti deda; ded je goreče izgovarjal besede molitve, ptič pa je vstal nil voščenzolti kljun med paličice v kletki in požvižgaval:

»Tju, tju, tju-irr, tu-irr, ti-i-rr, tju-ju!«

Ded je bil radi tega užaljen; nekega dne je prekinil molitev, udaril z nogo in razjarjeno zakričal:

»Odnosi ga, satana, če ne, ga ubijem!«

Mnogo zanimivega je bilo v hiši mnogo zabavnega, vendar me je dušila včasih neubranljiva tožnost, bil sem kakor prenapolnjen z nečim težkim in dolgo sem živel, kakor v globoki, temni jami, izgubivši vid, sluh in vsako čustvo, slep in napol mrtev... (Dalje prihodnjik.)

Mali oglasi, ki služijo v poročilni in socialni namene oblikovane; vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglaševanje ali reklamnega značaja; vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Čviček,
gadova peč in sladki Burgundec od Jan-žekoviča toči Narodni dom. 1342

Male in velike meblowane sobe
se oddajo. Vojašniška ul. 18. 1401

Kupim staro zlato,
srebrni denar, umetno zobovje po najvišjih cenah. Ilger, Maribor, Gosposka ulica 15. 11.a

Fant,
ki je dovršil 4 razrede meš. šole z prav dobrim uspehom, išče različne službe v kakšni pisarni. Naslov na upravo »Večernika«.

Gospod ali gospodična
so sprejme na hrano in stanovanje, tudi dva poročena s porabo kuhinje. Naslov: Tattenbachova ul. 16, III. nadstrop je. Florian. 1837

POZOR! POZOR!
Krojači, šivilje, čevljarji,

ako Vam Vaši stroji nagajajo obrtnike se na specialno mehanično delavnico **Justin Gustinčič**, Tattenbachova ulica štev. 14, ker ima ista specialni oddelek za popravila strojev vseh vrst. 937

Pisarniške potrebščine

najboljše kvalitete kupite le pri 112
Zlati Brišnik, Maribor, Slovenska ul. 11
Vse tiskovine po narečilu.

10. Prvovrstno
onduliranje
in rezanje »bubi frizure«
v higijenični brivnici
Vjekoslav Gjurlin
Maribor, Jurčičeva ulica 9

Din 199 —
čevlji s spono lakasti in
v modnih barvah pri
Anici Traun
Grajski trg 1 870

Ivan Kravos
Aleksandrova 13 Maribor Slomškov trg 6

Abonenti
na kosilo in večerjo, okusno in obilno, po Din 12 (Din 15 z močnato jedjo in Din 20 s pečenko in močnato jedjo) se sprejmejo v restavraciji Vetrinjski dvor, Hinko Kosič, Maribor, Vetrinjska ulica

Opreme in potrebščine za konje, potni kovčeki, torbice, usnjati izdelki gamaše, ovrtniki in nagobčniki za pse itd. 1364
GONILNI JERMENI!

Zahvala.
Zahvaljujemo se tem potom najiskrenejše vsem, ki so spremili našega, draga, tragične smrti preminulega
Otona
k večnemu počitku.
Posebno se zahvalujemo gosp. Petru Magerlu za njegov trud in njegovo požrtvovalnost, pevskemu zboru »Narodne čitalnice« za ganljivo petje ter vsem darovalcem vencev in cvetja.
Ohranite ga vsi v blagem pomiru
Poljčane, dne 19. X. 1927.
Žalujoča rodbina Bek.